

EXPERIÈNCIA ÚNICA AMB L'STEG A GUATEMALA

Quan vaig decidir anar de cooperant a Guatemala aquest estiu, em feia una idea d'allò que em podia trobar, però quan hi vaig ser, vaig veure que la situació en què es trobaven era pitjor.

En el primer taller vaig impartir les classes i vaig comparar experiències amb ells, i me'n vaig adonar que en desconeixia moltes de les mancances i necessitats. És per això que els vaig intentar escoltar molt i els vaig donar el màxim d'estratègies i suggeriments..., però a voltes era impossible.

Com podia fer-los entendre que anar a l'escola cada dia era molt important perquè els alumnes tinguessin una bona feina, si la majoria havia de fer dues feines per poder donar menjar a les seves famílies?

I per damunt de tot, com els podia explicar la igualtat de gènere si les dones, allà, no hi pintaven res?

Com podia tractar el tema de la igualtat i la interculturalitat, si els mestres *mestizos* discriminaven completament els seus companys "indígenes"?

I el bilingüisme? ...si per a ells el fet de tenir 21 idiomes diferents, més que una riquesa cultural ho vivien com un problema i un fet discriminatori.

Reconec que en un primer moment em va desmoralitzar i vaig pensar que no sabia com ajudar-los i, allò que és pitjor, em vaig preguntar què hi feia jo, allà.

Maite Dueñas Gledson, mestra Llengua Estrangera.

Cooperant amb l'STEI-i a Guatemala al projecte Suport tècnic educatiu a docents

Però a mesura que anava sabent, que m'integrava i veia que la majoria de gent s'obria i que dipositava molta confiança en mi, i que em veien com una esperança..., el meu viatge va tornar a recuperar el sentit que havia tingut des d'un primer moment. Així que allò em va tornar les forces i em va fer ser molt més activa per intentar trobar, sinó solucions, sí que un poc d'esperança.

Me'n vaig adonar que qualsevol cosa que els podíem contar d'aquí, des de l'educació fins a la construcció d'habitatges, els aportava algun coneixement nou. També les dones varen veure en nosaltres un món nou: llibertat, independència, estudis... Aquí els homes comencen a veure'ns com un igual, tenim veu pròpia, podem opinar.

Em varen impactar les ganes i la força que tenen els mestres de voler canviar el que no els sembla just, tot i que paguen un preu alt per fer-ho. El magisteri, allà, lluita per tot i per a tots, els drets d'alumnes i mestres.

També vull destacar el treball de cooperació de l'STEI-i i de l'STEG, molt positiu per als mestres de Guatemala i per als cooperants que hi anem des de les illes.

Per a mi ha estat una experiència única, meravellosa i inoblidable, que no es pot explicar; sols amb unes paraules..., s'ha de viure.

EXPERIENCIA ÚNICA CON EL STEG EN GUATEMALA

Cuando decidí ir como cooperante a Guatemala este verano, me hacía una idea de lo que podía encontrar, pero cuando estuve allí, vi que la situación en que se encontraban era peor.

En el primer taller impartí las clases y compartí experiencias con ellos, y me di cuenta que desconocía muchas de sus carencias y necesidades. Es por ello que intenté escucharlos mucho y darles el mayor número de estrategias y sugerencias..., pero a veces era imposible.

¿Cómo podía hacerles comprender que ir a la escuela cada día era muy importante para que los alumnos tuviesen un buen empleo, si la mayoría había de realizar dos trabajos para poder dar de comer a sus familias?

Y por encima de todo, ¿cómo podía explicarles la igualdad de género si las mujeres, allá, no pintaban nada?

¿Cómo podía tratar el tema de la igualdad y la interculturalidad, si los maestros *mestizos* discriminaban completamente a sus compañeros "indígenes"?

¿Y el bilingüismo?... si para ellos el hecho de tener 21 idiomas diferentes, más que una riqueza cultural lo vivían como un problema y un hecho discriminatorio.

Reconozco que en un primer momento me desmoralicé y pensé que no sabía cómo ayudarlos y, lo que es peor, me pregunté qué hacía yo, allá.

Maite Dueñas Gledson, maestra Lengua Extranjera.

Cooperante con el STEI-i en Guatemala en el proyecto Ayuda técnica educativa a docentes.

Pero a medida que iba conociendo, que me integraba y veía que la mayoría de gente se abría y que depositaba mucha confianza en mí, y que me veían como una esperanza..., mi viaje volvió a recuperar el sentido que había tenido desde un primer momento. Así que esto me devolvió las fuerzas y me hizo ser más activa para intentar encontrar, sino soluciones, sí que un poco de esperanza.

Me di cuenta de que cualquier cosa que les podíamos contar de aquí, desde la educación hasta la construcción de casas, les aportaba algún conocimiento nuevo. También las mujeres vieron en nosotras un mundo nuevo: libertad, independencia, estudios... Aquí los hombres empiezan a vernos como a un igual, tenemos voz propia, podemos opinar.

Me impactaron las ganas y la fuerza que tienen los maestros de querer cambiar lo que no les parece justo, a pesar de que pagan un alto precio por hacerlo. El magisterio, allá, lucha por todo y para todos, los derechos de alumnos y maestros.

Quiero destacar el trabajo de cooperación del STEI-i y del STEG, muy positivo para los maestros de Guatemala y para los cooperantes que vamos desde las islas.

Para mí ha sido una experiencia única, maravillosa e inolvidable, que no se puede explicar; sólo con unas palabras... se ha de vivir.